

Arrest

nr. 129 767 van 19 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 21 november 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 november 2013 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 25 september 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

1.2. Op 7 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan verzoekster op 25 oktober 2013 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Het document ondertekend door Dr. Tack bevat geen link met een identificeerbare patiënt aangezien er geen identiteitsgegevens van de patiënt op het document vermeld staan. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als een medisch getuigschrift en blijft betrokkene in gebreke van het voorleggen van een standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214 351 RvS dd 30.06.2011)."

1.3. Op 25 oktober 2013 wordt verzoekster tevens in kennis gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"De mevrouw,

Naam + voornaam: G.G.

(..)

nationaliteit: Oekraïne

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten."

2. Rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samen gelezen met artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het redelijkheidsbeginsel. Het middel is voornamelijk gericht tegen de eerste bestreden beslissing en wordt als volgt uiteengezet:

"aangezien de bestreden beslissing stelt dat het door verzoekster voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet kan worden beschouwd als een medisch getuigschrift omdat de naam van verzoekster als patiënt niet werd ingevuld door haar behandelend geneesheer, zijnde Dr. E. TACK, Neuroloog bij het AZ NIKOLAAS,

aangezien echter bij het verzoek tot machtiging tot verblijf o.b.v. art.9 ter Vreemdelingenwet door verzoekster dd. 25.09.2013 - ondermeer - drie Belgische medische getuigschriften gevoegd werden, waarvan twee ingevuld en ondertekend door Dr. E. TACK;

aangezien alleen op het medisch getuigschrift van 12.09.13 van Dr. E. TACK de naam van verzoekster niet was ingevuld doch uit de samenlezing van de drie medische attesten overduidelijk blijkt dat dit onbetwistbaar betrekking had op verzoekster;

aangezien aldus de bestreden beslissing van alle redelijkheid ontbloomt is door desondanks te stellen dat er geen medisch getuigschrift voorlag en dit enerzijds omdat er nog twee andere medische getuigschriften bijgevoegd waren, dewelke wel volledig waren ingevuld, en anderzijds omdat uit de samenlezing van de drie medische attesten overduidelijk blijkt dat deze allemaal onbetwistbaar betrekking hebben op verzoekster;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 07.10.13 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel, ook en vooral artikel 9ter Vreemdelingenwet en de wet betreffende de uitdrukkelijk motivering van bestuurshandelingen schendt; dat dit uiteraard ook de nietigheid met zich meebrengt van het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster betekend op 25.10.13 daar deze gebaseerd is op de beslissing van 07.10.13."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, §3, 3° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite met name: *"Het document ondertekend door Dr. Tack bevat geen link met een identificeerbare patiënt aangezien er geen identiteitsgegevens van de patiënt op het document vermeld staan. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als een medisch getuigschrift en blijft betrokkene in gebreke van het voorleggen van een standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214 351 RvS dd 30.06.2011)."*

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar verzoekster inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. (RvS 7 december 2001, nr. 101.624)

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet *"zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen"* luidde als volgt:

"§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)"

2.3. Uit lezing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat het voorleggen van een standaard medisch getuigschrift zoals voorzien in het desbetreffende koninklijk besluit een ontvankelijkheidsvoorwaarde is. Deze ontvankelijkheidsvoorwaarde moet worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag (RvS 4 juli 2012, nr. 220.173).

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat in het kader van de aanvraag van 24 september 2013, vermeld in punt 1.1., een standaard medisch getuigschrift van dr. Tack van 12 september 2013 werd ingediend. In casu stelde de gemachtigde vast dat dr. Tack op het voorgelegde standaard medisch getuigschrift de identiteitsgegevens van de patiënt niet heeft ingevuld. Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier. De stelling van de gemachtigde dat het standaard medisch getuigschrift ondertekend door dr. Tack geen link heeft met een identificeerbare patiënt steunt dan ook op deugdelijke gronden.

Het betoog dat uit de samenlezing van het standaard medisch getuigschrift met de overige twee medische attesten die bij de aanvraag van 24 september 2013 werden gevoegd, onbetwistbaar blijkt dat dit standaard medisch getuigschrift betrekking heeft op verzoekster, kan niet worden gevolgd. Het komt de gemachtigde, die de ontvankelijkheid van de aanvraag moet beoordelen maar die als leek niet over enige medische kennis beschikt, niet toe om medische attesten samen te lezen en op basis daarvan te besluiten dat ze alle betrekking hebben op dezelfde patiënt.

Het is niet kennelijk onredelijk om bij gebrek aan enige identificatiegegevens het medisch getuigschrift van 12 september 2013 niet te beschouwen als een standaard medisch getuigschrift in de zin van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet. Aangezien er dan bij het indienen van de aanvraag geen standaard medisch getuigschrift voorligt zoals artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet vereist, is het niet kennelijk onredelijk om op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

Voor wat betreft de eerste bestreden beslissing blijkt derhalve dat een schending van de materiële motiveringsplicht niet wordt aangetoond noch blijkt een miskenning van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301), quod non in casu.

De Raad merkt verder op dat verzoekster geen middelen aanhaalt die concreet gericht zijn tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, zodat dit gehandhaafd blijft.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES